

การใช้บทบาทสมมติในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

The Use of Role Play to Develop English Listening and Speaking
Skills for Communication of Grade 4 Students

มูทิตา แสนบัว¹

Mutita Saenbua¹

รองศาสตราจารย์ ดร.ยาใจ พงษ์บริบูรณ์²

Assoc. Prof. Dr.Yachai Pongboroboon²

ทำวิจัยเมื่อ พ.ศ. 2561

E-mail : Mutitasaenbua@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังเรียนภาคที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนแสนรักวิทยาสรรค์ อำเภอสว่างวีรญาติ จังหวัดหนองบัวลำภู จำนวน 26 คน ใช้เวลาในการทดลอง 12 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ จำนวน 6 แผน แบบประเมินทักษะการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบแบบ (t-test for dependent sample)

ผลการวิจัยพบว่า

1. การพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมตตินักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ประเมินจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 100
2. การเปรียบเทียบทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ คะแนนหลังเรียนจะสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ : 1. การใช้บทบาทสมมติ 2. การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดเพื่อการสื่อสาร

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

¹ Graduate Students Program in Curriculum and Instruction, Northeastern University

² อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, จังหวัดขอนแก่น

² Full-time Lecturers, North Eastern University, KhonKaen Province

* ได้รับบทความ: 15 ตุลาคม 2561; แก้ไขบทความ: 10 ธันวาคม 2561; ตอรับการตีพิมพ์: 26 ธันวาคม 2561

Received: October 15, 2018; Revised: December 10, 2018 ; Accepted: December 26, 2018

ABSTRACT

The purposes of this study were 1) to develop listening and speaking skills for English communication of Grade 4 students, 2) to compare their learning achievement of English before and after the use of role play. The subjects were 26 students taking a basic English course during the first semester of the academic year 2018 at Saenpakdeewittaya School in Si Bun Rueang District, Khon Kaen Province. The experiment was conducted for 12 hours. The instruments used for the data collection were six lesson plans focusing on role play activities, a listening and speaking skills for English communication assessment, an English pre-test and post-test. The data were analyzed by means of mean, standard deviation, and a t-test for dependent samples.

The findings were as follows:

1. The use of role play for developing listening and speaking skills in English communication of grade 4 students made all 26 students pass the objective of the study (100 %).
2. The comparison of the pre-test and post-test scores showed that the post-test score was significantly higher at the statistical

Keywords : 1. The Use of Role Play for Communication 2. The Development Listening and Speaking Skills

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนามนุษย์ เป็นพื้นฐานอันสำคัญของการพัฒนาและเป็นเครื่องชี้นำสังคม ผู้ที่ได้รับการศึกษาจึงเป็นบุคคลที่มีคุณภาพและเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ และในสังคมโลกปัจจุบัน เป็นสังคมแห่งข้อมูลข่าวสาร ความก้าวหน้า ความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและวัฒนธรรม นอกจากนั้นความเจริญของเทคโนโลยีสารสนเทศ ยังส่งผลให้การแพร่กระจายของวัฒนธรรมต่างๆ ในโลกเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและง่ายดาย บุคคลในสังคมต้องพบปะเพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมหรือเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจึงเป็นสิ่งจำเป็น ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหา ข้อมูลเพิ่มเติมและการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อให้สามารถนำประเทศไปสู่การแข่งขันด้านเศรษฐกิจ การเรียนภาษาต่างประเทศยังช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและมั่นใจ มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศ (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2545 : 21)

ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเป็นอย่างมากโดยกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ระบุให้วิชาภาษาอังกฤษจัดอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ซึ่งเป็นสาระการเรียนรู้ที่มีเป้าหมาย ดังนี้ พัฒนาผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาต่าง

ประเทศในการติดต่อสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆแสวงหาความรู้ประกอบอาชีพและการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้ (กรมวิชาการ, 2551 : 33) แนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับเป้าหมายของหลักสูตรที่เป็นที่แพร่หลายในการสอนวิชาภาษาอังกฤษในทุกระดับชั้น คือ การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นรูปแบบการสอนที่มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถนำทักษะพื้นฐานภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ โดยทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้ทุกทักษะจะมีความเกี่ยวข้องกันแต่จะพบได้ว่า ทักษะในการพูดและการฟังนั้น เป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นมาก (สุมิตรรา อังวัฒนกุล, 2537 : 25-26) เนื่องจากเป็นทักษะปี่ม (Byrne, 1976 : 4) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการสอนว่า การพูดและการฟังเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับผู้เรียน เนื่องด้วยเหตุผลหลักคือ ขาดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาและสำนวน ต่าง ๆ และขาดความเข้าใจในสภาพความเป็นจริงทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เนื่องจากผู้เรียนไม่ได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่มีการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในปัจจุบันมีเทคนิคกระบวนการรวมทั้งกิจกรรมที่หลากหลายน่าสนใจ มีอุปกรณ์การเรียนการสอน-ทันสมัยช่วยจูงใจนักเรียนรักในการเรียน เน้นการสอนเพื่อการสื่อสาร (Comunicative Approach) แต่เด็กไทยก็ยังไม่สามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ตามสถานการณ์ที่เป็นจริงได้ สาเหตุหนึ่งมาจากสังคมไทยไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันผู้เรียนมีโอกาสดูและใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนน้อย นอกจากนี้การใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนระหว่างคนไทยด้วยกันเป็นสิ่งที่เคอะเขินและทำได้ในวงจำกัด (อรพิน พจนานนท์, 2537 : 43-45) ในการเรียนภาษาอังกฤษให้ประสบความสำเร็จนั้นต้องอาศัยองค์ประกอบที่สำคัญคือ แรงจูงใจ ความสนใจ และความพร้อมของผู้เรียน ผู้สอนจึงต้องจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และฝึกทักษะทางภาษา คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยใช้กิจกรรมกลุ่มผู้เรียนจะเกิดความรู้สึกว่าบทเรียนน่าสนใจน่าเรียนน่ารู้และได้เรียนรู้ของใหม่เพิ่มขึ้นเนื้อหาที่ไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป ไม่ทำให้เกิดความท้อถอยหรือเบื่อหน่าย และมีโอกาสได้ฝึกฝนภาษาในรูปของกิจกรรมต่างๆ อย่างต่อเนื่องผู้เรียนจะเพลิดเพลินต่อการทำกิจกรรมเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาอย่างไม่รู้ตัว

โดยเหตุผลที่กิจกรรมบทบาทสมมติยังเป็นรูปแบบหนึ่งในบรรดากิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางซึ่งเป็นการยอมรับกันว่าเป็นวิธีการสำคัญที่สามารถสร้างหรือพัฒนาผู้เรียนให้เกิดคุณลักษณะต่างๆที่สังคมต้องการ (วัฒนาพร ระงับทุกข์, 2542 : 53) กล่าวคือเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมทั้งทางร่างกาย สติปัญญา สังคมและอารมณ์ ผู้เรียนได้เรียนรู้จากปฏิบัติจริงมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลแวดล้อมได้ฝึกทักษะกระบวนการเรียนรู้และกระบวนการทำงานที่สำคัญที่กำหนดไว้ในแนวทางการปฏิรูปการศึกษาในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ, 2543 : 51)

จากประโยชน์ของบทบาทสมมติที่เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทำให้ผู้วิจัยศึกษา จึงเห็นความสำคัญและความจำเป็นที่จะทำการวิจัยโดยการนำกิจกรรมบทบาทสมมติไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและสร้างโอกาสให้นักเรียนมีความกล้าที่จะพูดและแสดงออกสร้างบรรยากาศและวิธีการสอนที่เหมาะสมเพื่อจะให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและมีทัศนคติที่ดีต่อการใช้ภาษาอังกฤษพัฒนาทักษะการสื่อสารของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแสนรักดีวิทยา อำเภอ

ศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติให้นักเรียนร้อยละ 70 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ขึ้นไป

2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

3. สมมติฐานการวิจัย

กิจกรรมบทบาทสมมติสามารถช่วยให้ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนเพิ่มขึ้นหลังการทดลอง

4. ประโยชน์ที่ได้รับการวิจัย

4.1 นักเรียนได้รับการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยการสนทนา รวมทั้งการใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้อง สามารถพูดคำศัพท์และประโยคภาษาอังกฤษได้ชัดเจน ส่งผลให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

4.2 เป็นแนวทางแก่ครูผู้สอนในการสอนทักษะการฟัง-พูด โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

4.3 ได้แนวทางการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติ เพื่อใช้ในเนื้อหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ให้เหมาะสมกับระดับชั้น โดยเฉพาะระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

5. วิธีดำเนินการวิจัย

5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

5.1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแสนรักดีวิทยา อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนจำนวน 30 คน

5.1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนแสนรักดีวิทยา อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนซึ่งกำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 26 คน โดยได้จากการสุ่มแบบสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling)

5.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามมี 3 ตอน ดังนี้

5.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติจำนวน 6 แผน

5.2.2 แบบประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

5.2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

5.3 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ มีขั้นตอนดังนี้

5.3.1 นำแผนการจัดการเรียนรู้และแบบประเมินกิจกรรมสมมติในแผนการจัดการเรียนรู้ที่แก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อทำการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมบทบาทสมมติในแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เกณฑ์การประเมินของไลเคิร์ท (Likert's Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 74) โดยกำหนดความหมายแต่ละระดับดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 แปลความว่า เหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 แปลความว่า เหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 แปลความว่า เหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 แปลความว่า เหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 แปลความว่า เหมาะสมน้อยที่สุด

สำหรับค่าความหมายจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญได้ดังนี้ (1) ค่าเฉลี่ยของแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 6 แผน (1-6) คือ 6.39, 6.75, 7.24, 7.92, 8.38, 9.15, 43.08 (2) ค่าเฉลี่ยของกิจกรรมบทบาทสมมติ 6 แผน (1-6) คือ 4.53, 4.70, 4.77, 4.83, 4.87, 4.93

5.3.2 นำแผนการจัดการเรียนรู้และแบบประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารมาปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะที่ได้รับ แล้วปรับปรุงให้สมบูรณ์

5.3.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้และแบบประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

5.4 การสร้างและหาคุณภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีขั้นตอนดังนี้

5.4.1 ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้จากหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ คู่มือการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เรื่องการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และแนวการวัดและการประเมินผลตามจริง

5.4.2 วิเคราะห์ตัวชี้วัดในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ และกำหนดความสำคัญของตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อกำหนดอัตราส่วนข้อสอบตามเหมาะสม

5.4.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เป็นแบบทดสอบเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 30 ข้อ ข้อละ 1 คะแนนรวม 30 คะแนน

5.4.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เสนอที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง

5.4.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องและประเมินค่าความสอดคล้องของข้อสอบกับจุดประสงค์เป็นรายข้อ (IOC) ซึ่งมีค่าเป็นไปได้ 3 ค่า คือ +1, 0, -1 โดยการให้คะแนนแต่ละค่ามีเงื่อนไข ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์

1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

5.4.6 คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ที่คำนวณได้ตั้งแต่ 0.5-1 และปรับปรุงแก้ไขข้อสอบที่มีค่าต่ำกว่า 0.5

5.4.7 นำแบบทดลองที่ได้ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนแสนรักดีวิทยา อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดหนองบัวลำภูซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

5.4.8 นำคะแนนที่ได้รับมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นคัดเลือกข้อสอบ จำนวน 30 ข้อ ที่มีค่า (p) อยู่ระหว่าง 0.2-0.8 ค่าอำนาจจำแนก(r) อยู่ที่ 0.2 ขึ้นไป และค่าความเชื่อมั่น 0.2 ขึ้นไป ซึ่งแบบทดสอบ จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.27-0.73 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.27-0.82 ค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบเลือกตอบคือ 0.79

5.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2) สถิติที่ใช้หาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Item-Objective Congruence Index) และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค 3) สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ การทดสอบในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างอิสระจากกัน (t-test Independent Sample) สำหรับเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ ผู้บริหารและครูผู้สอน

6. ผลการวิจัย

6.1 ผลการพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติพบว่า นักเรียนมีทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 44.31 จากคะแนนเต็ม 60 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 73.85 โดยมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 100

6.2 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษพบว่า ค่าสถิติ t มีค่า 31.085 ค่า sig 0.000 น้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติ .01 แสดงว่า คะแนนสอบก่อนและหลังเรียนมีความสัมพันธ์กันและเมื่อนักเรียนได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติแล้วมีคะแนนหลังสอบเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

7. อภิปรายผลการวิจัย

7.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีระบบ เพื่อให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้ที่เหมาะสมสอดคล้องกับคำกล่าวของสุมิตรา อังวัฒนากุล (2547 : 178-179) ที่กล่าวว่า การสร้างสถานการณ์สมมติและให้ผู้เรียนสวมบทบาทต่างๆในสถานการณ์ที่กำหนดไว้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดจินตนาการและแรงบันดาลใจ ที่จะนำทักษะทางภาษาที่ได้เรียนรู้มาใช้ในการสื่อสาร

7.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ นักเรียนได้ร่วมมือกันปฏิบัติกิจกรรมที่ครูมอบหมายให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมร่วม

กัน ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในบรรยากาศที่เป็นอิสระและเป็นกันเอง มุ่งวิธีการฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะความรู้ที่ได้เรียนและนำมาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ส่งผลที่ดีต่อการพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการใช้บทบาทสมมติให้นักเรียนมีความรู้และเข้าใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น จึงส่งผลให้นักเรียนพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของสมิตรา อังวัฒนากุล (2547 : 178-179) ที่กล่าวว่าการสร้างสถานการณ์สมมติและให้ผู้เรียนสวมบทบาทต่างๆ ในสถานการณ์ที่กำหนดไว้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดจินตนาการและแรงบันดาลใจที่จะนำทักษะทางภาษาที่ได้เรียนรู้มาใช้ในการสื่อสารและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมบูรณ์ ไชยโยชน์ (2544 : 123-124) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเรื่องทักษะการฟังและการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเรื่องทักษะการฟังและการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวและแบบเก็บตัวจากการสอนโดยใช้บทบาทแบบใช้ภาพกำกับไม่แตกต่างกันและบุคลิกของนักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความก้าวหน้าทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทักษะทางการฟังและพูดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนิรุญ โครตศรี (2544 : 19-23) ได้ศึกษาประสิทธิภาพแบบของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ใช้กิจกรรมบทบาทสมมติแบบมีลำดับขั้นกับนักเรียนที่มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษต่ำ ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ใช้กิจกรรมบทบาทสมมติแบบมีระดับขั้น มีส่วนช่วยให้นักเรียนมีทักษะ การพูดภาษาอังกฤษต่ำมีส่วนร่วมในการพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียนมากขึ้นและนักเรียนมีความเข้าใจในด้านไวยากรณ์และคำศัพท์มากขึ้น และสุกัญญา ศิลประสารท (2544 : 66-67) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ผลการวิจัยพบว่า การสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติทำให้นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังจากการทดสอบเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 และการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ทำให้นักเรียนมีการพัฒนามากในด้านความรับผิดชอบ ช่วยเหลือกลุ่มทำงานประสบความสำเร็จ กล้าแสดงท่าการประกอบคำพูดตามบทสนทนา และความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรมสำเร็จตามเวลาที่กำหนด และเวียงชัย พิมพ์ศรี (2547 : 12-14) ได้ศึกษา การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการหลักการจัดกิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไปกับกิจกรรมบทบาทสมมติ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการฟัง-พูดของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนค่าเฉลี่ยของความสามารถในการใช้ภาษาด้านการฟัง-พูดสูงกว่ากลุ่มควบคุมและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .05

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

8.1.1 ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

8.1.2 ครูควรบอกจุดประสงค์ในการจัดกิจกรรมให้ชัดเจนเพื่อให้นักเรียนเข้าใจและปฏิบัติกิจกรรมได้ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้และ นักเรียนควรจัดเตรียมสถานที่และเตรียมสื่ออุปกรณ์ให้พร้อม

8.1.3 ควรครูควรพิจารณาการกำหนดเวลาในการจัดกิจกรรมให้เหมาะสม

8.1.4 ครูควรสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักเรียนในขณะที่จัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันในระหว่างที่ปฏิบัติกิจกรรม

8.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

8.2.1 ควรนำกิจกรรมบทบาทสมมติไปใช้พัฒนาผู้เรียนในวิชาอื่น ๆ

8.2.2 ควรใช้รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ

9. เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). **สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.**

กรุงเทพมหานคร : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.**

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

นิรญา โคตรศรี. (2544). **การศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ใช้**

กิจกรรมบทบาทสมมติแบบมีลำดับขั้นกับนักเรียนที่มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษต่ำ. การศึกษา

ค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น**

วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). **แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร :**

แอล ที เพรส.

เวียงชัย พิมพ์ศรี. (2547). **การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการหลัก**

การจัดกิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไปกับกิจกรรมบทบาทสมมติ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหา

บัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.

สมบุญ ไชโยชน. (2544). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเรื่องทักษะการฟัง**

และการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยสุโขทัย

ธรรมาราช.

สุกัญญา ศิลประสาธ. (2544). **การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาท**

สมมติ. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2537). **วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์**

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ. (2543). **เรียนรู้สื่อคู่มือครู. กรุงเทพมหานคร : ทีพีพีรินทร์.**

อรพิน พจนานนท์. (2537). **การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในระดับประถมศึกษา. ขอนแก่น**

: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

Byrne, Donn. (1976). **Teaching Oral English.** Singapore : Longman.

10. คำขอบคุณ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีเพราะได้รับความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ยาใจ พงษ์บริบูรณ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำ คำปรึกษาและข้อบกพร่องต่างๆ ของวิทยานิพนธ์ให้ถูกต้อง ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี ผู้วิจัยต้องการขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรินทิพย์ รักษาสัตย์ ประธานสอบวิทยานิพนธ์และดร.รัชนิวรรณ อนุตระกูลชัย กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่ให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งเพื่อให้วิทยานิพนธ์นี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และขอขอบคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้และประสบการณ์ที่มีคุณค่าแก่ผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณนางสุมาลี มุลตรีภักดี นางพิกุล บ้องปานและปิยลักษณ์ ศิลาแดงที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนแสน ภูคตวิทยา ที่ได้อำนวยความสะดวกในการทดลองใช้เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล ขอกราบขอบพระคุณ คณะครูทุกท่านและนักเรียนที่ให้ความร่วมมือในการทดลองใช้เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลจนสามารถได้ ข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการทำวิจัยจนบรรลุวัตถุประสงค์ขอขอบคุณเพื่อนๆ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน รุ่นที่ 1 ทุกคนที่คอยช่วยเหลือให้กำลังใจ และกระตุ้นเตือนให้ผู้วิจัยทำวิทยานิพนธ์ได้สำเร็จลุล่วงด้วยดี กราบขอบพระคุณ บุญการี ญาติพี่น้องในครอบครัวทุกคนที่เป็นกำลังใจและดูแลช่วยเหลือตลอดมา